



בינו לבין כוכבה. אחר-כך סירב לענות לשאלות החוקרים וביקש שיניחוהו לנפשו. כשעשו החוקרים כמבוקש, היה יושב מכוון נס בעצמו ובהוראה. פקד יפתח לא לתן עליו. כמחנך ומורה לשעבר, הרגיש שסאני יישבר בעצמו וידבר. ואומנם, אחרי שלושה ימי חקירות, ביקש סאני להביא אליו את יפתח, גולל בפניו את ההתרחשויות ש' הובילו לרצח כוכבה.

„ביום שני, ה' 28 באוקטובר, הכרתי את כוכבה בסביבת התחנה המרכזית“, סיפר סאני. „קבעתי איתה לאותו ערב ויצאנו יחד לבלות. אחרי שהחזרתי לביתה נאזר לבצענו פגישה נוספת ליום רביעי. ביום זה לקחתי אותה לגן השבעה.“

ועל מה שהתרחש בגן סיפר פקד יפתח: „בגן ביקש אוריאל מכוכבה שתתפשט ו' תבוא עימו במגע מיני. כשסירבה, נתקף לדבריו בהרגשה מזוהה. הוא איננו זוכר איך חנק אותה. הוא ניסה אחר-כך לשכב עימה, אך חשש כתנועת אנשים בסביבה ונמלט.“

★ ★ ★

שיחזור בריחה

אחרי שהודעה ברצח כוכבה, ביקש אוריאל מיתפתח לקבל טיפול רפואי כדי להקל על עצמו ממה שמתחולל בקרבו. הוא

אבנים, קללות נוראיות, אומבוס מנופץ שמשות, ניידת משמרה - לזה קוראים ספורים

הקדוש המקולל

וזאת משום שתפסתי יום טוב ושחקני ירושלים שהיו טובים מאיתנו לא הצליחו להביקיע לי את השער. אחרי מסר האבנים הראשון צעקתי לשופט שזורקים עלי אבנים, והראיתי לו אבן שנחתה בשער. הוא אמר לי: „אל תעשה פרובוקציות!“, אך שחזרתי לשער כבר הגיעו מאחוריו כמה שוטרים. הלכתי לבעוט כדור ואבן פגעה לי ברגל. הרמתי אותה והראיתי לשופט. הוא אמר לי: „אתה מלוכלך.“ או תפסתי עצבים. שעה וחצי מקללים אותי, אחר-כך זורקים עלי אבנים ובסוף אני מלוכלך? אני פרובוקטור? ועוד כולם באים אלי בטענות.“

אחרי המישחק צרו מאות אהדי בית"ר ירושלים על שחקני הכוח וירקו בפניהם. חבר הנהלת הקבוצה, יורם סביצקי, ספג אגרוף בפניו. כשהגיעו השחקנים לאוטובוס בשמירה משטרית, ניתכו עליהם צרורות אבנים ששיברו שש משמשות המכונית. עיתונות הספורט דיווחה למחרת המישחק, על מעשיו המבישים של קדוש ועל התנהגותו הבלתי-ספורטאית. הצטיינו בכך חדשות ספורט, הארץ ומערב. הסתבר שבכל שלושת העיתונים דיווחו אותו כתב על המישחק. היה זה כתב הספורט מאיר גבאי, המוכר כאוהד נלהב של הקבוצה הירושלמית.

ברר אבנים ניתך על שוער הכוח רמת-גן מיכאל קדוש. אהדי בית"ר ירושלים קיללו אותו ואת בני-משפחתו בכל הקללות האפשריות. איומים נשמעו מהצדע מאחורי השער בו ניצב קדוש. שני אהדי בית"ר נלהבים זינקו באקרובטיות מעל ה' גדר והחלו הרגז לעבר השוער. שיטרים עצרו אותם והחזירו לצידי.

במשך חמש דקות השתררה מהומה ב' מיגרש בית"ר בירושלים. שחקנים, מאמנים ושופטים צעקו זה על זה. הקהל השתולל. הכל מפני שבמצב של תיקו 0:0, חמש דקות לפני תום המישחק, הישהה קדוש את הכדור בידו. סיפר שוער הכוח מיכאל קדוש: „כבר כשנכנסנו למיגרש, איים עלינו קהל אהדי בית"ר, שאצלם לא מנצחים בקלות, וכדאי להפסיח למען הבריאות. רוב שחקני הקבוצה שהם צעירים ממני, חששו מה' איומים, בייחוד כשיזוע לכל השחקנים ש' לפני זמן קצר הושמעו איומים דומים כל' פי שחקני בני-יהודה, שזכו כמה שהובטח

להם: מכות, יריקות, קללות, ונסיעה חזרה לתל-אביב באוטובוס הרוס למחצה.

„אני ותיק כבר במיגרש בית"ר ואינני חושש מאיומים. הבית"רים שיחקו טוב יותר מאיתנו, ושחקנינו פחדו לשחק או שנתפסו ליום חלש, או שניהם ביחד. במצב זה נותרו עוד חמש דקות לסיים המישחק, כל שוער, החל מיאשין וכלה בי מכירים את העובדה שבמצב של תיקו מאופס, כש' קבוצתך נתונה בלחץ, יותר זמן קצר ל' סיום המישחק, חיים השוער להעביר את הזמן מה שיותר. אני ניסיתי לעשות זאת בצורה פשוטה. העמדת את הכדור לבעיטת שוער לא במקום הנכון. היכיתי שהשופט יאמר לי להזינו, אך הוא לא אמר. התמנתי כמה שניות ולא יותר. או החל יורד עלי מסר אבנים שהיה המשך ישיר לקללות אותן ספגתי במשך כל זמן המישחק מהקהל ש' עמד שניים-שלושה מטרים מאחורי.

„קיללו אותי, את אשתי, את בני, את הורי ואת כל מה שיכלו להעלות על הדעת,



זילפה

הסכים גם לערוך שיחזור של שלבי רצח כוכבה, אך ביקש שהשיחזור ייערך בלילה. „אינני רוצה שיראו אותי“, אמר.

בשעות הלילה, בגשם שוטף, הובא סאני לגן-הציבורי באזור, שם חנק את כוכבה. כשיכלו החוקרים לסגור את תיק-הרצח ו' להעבירו לפרקליטות-המחוז, כדי שזו תבין את האישום נגד סאני, הועבר סאני עצמו למשטרת פתח-תקווה.

עתה נמצאת החקירה, על הקשר בין לייבוביץ לבין רצח שולמית ועקנין ב' עיצומה, כשהחוקרים נעזרים במכונת-אמת, כדי לבחון את תשובותיו של סאני.

„לייבוביץ הוא חשוד פוטנציאלי ברצח זה“, הסביר רב-פקד מיכאל בוכנר, ממשטרת פתח-תקווה. „שיטת הרצח וזה בשלושת המיקרים, וגם מבחינה גיאוגרפית אין מניעה שאם רצח בחיפה או באזור לא ביצע פשע דומה גם בפתח-תקווה. גופתה של שולמית ועקנין נמצאה באותו מצב בו נמצאו הנרצחות האחרות: חלק הגוף-התחתון חשוף, ועל הגוף סימני חניקה ואונס.“

במדינה

(המשך מעמוד 10)

שהוצאו עד כה.

„עשינו אסיפה ואמרו לי שיש לי שתי אפשרויות: או לעבוד פה קרוב וללמוד, או לעבוד רחוק ולהרוויח הרבה. אני אוכל לחסוך ואחרי זה יהיה לי סכום טוב. ה' ליטו שיסדרו לי באבורדוייס. אבל העניין התעכב, אלה עם קשרים כאלה בשום אופן לא הצליחו לסדר אותי שם. בחברת הנפט באבורדוייס אמרו להם: יש לכם בעייה בקשר לבחור, אל תזרקו אותו עלינו.“

כלום לא עזר, למרות ההמלצות ולמרות הרו"ח והאחריות האישית של מליציה-יושר. „די נמאס לי, הגשתי בקשה להגירה ל' קנדה. אני לא רוצה לנסוע לאירופה. שם, תוך שעתיים, אני תופש אונייה ועולה לעבוד עליה. אבל אני לא רוצה באירופה. בשיטה הזאת באים כל הובל מכל העולם.“

בקנדה מתכונן הוא להיות טורר בנבל או נהג משאית.

מעוקבים של מיתתהום מלוחים למחוקים. באיזור הערבה קיימים מקורות מים תת-קרקעיים גדולים, שהיו עד עתה חסרי-צורך בגלל מליחתם. המים המתפלים, אותם מייצר מיתקן ההתפלה שהוקם ביוטבתה, הם אידיאליים לגידול יבולים. המיתקן עצמו פשוט וזול יחסית. 80% מחלקיו אפשר לרכוש בארץ, ובהשקעה של 140 אלף ל"י אפשר ליצור מים מתוקים במחיר של 70-30 אגורות למטר מעוקב.

כך שישנה עדיין התיקוה שחלומו הישן של דויד בן-גוריון, פיתוח הנגב וישובו יתגשם.

ים המורד

יורד

„אני בורח מהארץ. גם אם היו לי 20 רגליים הייתי בורח בהן“, זעק משה לוי, מורד אבוקדוקור.

משך ששת החודשים האחרונים, מאז סיום הפרשה, הסתובב מחוסר-עבודה. בכל מקום אמרו לו שאינו רצוי. „הבטיחו לי עבודה בטקסי אביב, אבל זה מתעכב“, סיפר. „בשהם המציאו סיבה: שבגלל הפירסום בעיתונות לא יתנו לי כניסה לגמלא!“

נימרוד אשל, הממונה על הימאים מטעם משרד התחבורה, ניסה לעזור לו בסידור עבודה. עוד מכרים חשובים התערבו — „כדי שאוכל גם ללמוד, לעשות בגרות ו' מוקדמות. הם החליטו שאלך לפסיכולוג ש' ייעץ לאיזו עבודה אני מתאים. הלכנו לבני שליט, והוא בחן אותי. את הרו"ח לא ראיתי, אבל מליניאק משהם צילצל ואמר לי שהרו"ח נהדר. יש המלצות והכל.

פשעים

טעות

לעולם

צודקת

משטרת-ישראל החליטה להערים על ה' עבריינים: את מיכאל חוד (22) הביאו במיוחד מאילת לבאר-שבע בכדי להעמידו לדין בעון בריחה מהכלא באילת. „מפני שמחדר המעצר בבאר-שבע הוא לא יצליח לברוח“, דוברי השוטר המלוחה.

אך לחדר לא היה איכפת מיקומו הגיאוג' השל מעצרו. הוא ברח גם ממישכנו החדש. לאור היום, הוא שבר את חלון החדר בו היה כלוא ויצא זרכו החוצה. כבר שבוע שמחפשים את עיקבותיו בכל רחבי הארץ — לשוא.

פצוץ או מטורף?

עד כה מכחיש סאני כל קשר בינו לבין שולמית ועקנין. אולם תוך כדי חקירתו התגלו לחוקרים כמה פרטים מאלימים.

לייבוביץ טען כל הזמן כי במלחמת-השת' הימים, בה נפצע פעמיים בקרבות, וזה ב' צל"ש, הסתבר כי התעודה שהוענקה ל' סאני על-ידי מפקד הגדוד שלו, ציינה אותו אומנם לשבח, אך אינה מוגדרת כצל"ש חטיבתי, אלא כציון-לשבח אותו חילקו מפי קדים לאלפי חיילים בצה"ל.

כך הסתבר כי סיפוריו של סאני כי נפצע בקרבות מסופקים. הוא אומנם אושפו בתום המלחמה, אך לא כתוצאה מפציעה, אלא מהתמוטטות-עצבים כנראה.

הצעיר המטורף, שאינו מפסיק לחייר, שלא נשבר שעה שחנק את קרבותיו למוות, נשבר בסערת המלחמה.